

Du mục.

Trịnh công Sơn

Dàn bò vào thành phố đêm buồn vắng buồn hơn Dàn
bò vào thành phố không còn ai hỏi thăm Dàn bò tìm dòng sông Nhưng dòng nước cạn khô Dàn
bò bỗng thấy buồn bỗng thấy buồn Rồi một hôm đùng mơ mây ngàn Một
người vào thành phố Đếm từng bước buồn tênh Một người vào thành phố không
còn ai người quen Người tìm về đồng xanh nhưng đồng đã bỏ không Rồi người bỗng thấy buồn
buồn người chợt nghe xót xa đất mình Ôi quê hương đã lắm than sao
còn còn chiến tranh Mẹ già hết chờ mong đã ngủ yên Mẹ già mãi ngủ yên Buông lời ru
cho muốn
năm Buông vòng nôi cho hư không cho hư không Buông bàn tay con đi hoang con đi hoang một đời
con đi
hoang phận này Dàn bò vào thành phố reo buồn tiếng hạt chuông Một người vào thành
phố nghe
hồn giá lạnh băng Người tìm về đầu non nhưng rừng đã bỏ hoang Rồi
người bỗng hết buồn Đã hết buồn Người lặng nghe đá lên trong mình.